

Päť otázok pre Vladimíra Semana: Prečo kandiduje na post šéfa RTVS?

Mária Magotsová

9. júna 2022 ✚ Spoločnosť ✚ Rozhovory

Náš kolega Vladimír Seman, bývalá tvár hlavného spravodajstva STV, kandiduje na post šéfa verejnoprávnej televízie. V rozhovore s Máriou Magotsovou vysvetľuje, prečo chce prispieť k zlepšeniu fungovania tejto inštitúcie a čo je jej najväčší problém.

Zdroj: archív V. Seman

Aký je Váš prvoradý cieľ pri rozvoji RTVS v prípade Vášho zvolenia?

Hlavným bodom môjho projektu je zásadná zmena financovania RTVS. Teraz totiž až 95 % rozpočtu RTVS (cca 147 mil. eur ročne) ostáva v Bratislave. Malo by to byť aspoň 75 % Bratislava a 25 % regióny. Mojim zámerom je vytvorenie 8 krajských štúdií RTVS. Presne takto to totiž funguje vo všetkých civilizovaných krajinách. V žiadnej inej však nie je taký asymetrický model fungovania médií ako na Slovensku. Všetky celoplošné médiá, až na Rádio Lumen, sídlia v Bratislave. Tam sa tvorí obsah, ktorý, aj vzhľadom na asymetrickú polohu hlavného mesta, nezohľadňuje dostatočne potenciál a ani potreby regiónov. Zmena je ale možná.

Prečo ste sa rozhodli zamerať práve na túto oblasť?

Terajšia situácia RTVS totiž pripomína športovú súťaž, v ktorej družstvo z hlavného mesta (pre túto úvahu ho nazvime Slovan Bratislava) má 20-krát vyšší rozpočet, ako všetky ostatné športové kolektívy spolu. Navyše, tréner Slovana rozhoduje o bytí a nebytí všetkých ostatných trénerov, športovej taktike a celkovom fungovaní iných družstiev. Samozrejme, vo všetkých zápoleniach by víťazil Slovan. Bol by to taký jednooký kráľ medzi slepými. Všetci by si však postupne museli zvyknúť, že pokusy Slovana uspieť aj v inej, ako domácej súťaži by sa končili jeho prehrami. Pri podrobnejšej analýze dôvodov prehier by sa zistilo, že na

existenciu takejto ligy treba zhruba trikrát viac zdrojov, ako na fungovanie iných, kvalitnejších líg v zahraničí. Bol by to výsledok nehospodárneho, netransparentného hospodárenia, v ktorom by základným kritériom nebola kvalita, ale osobné záujmy zamestnancov Slovana a ich kamarátov. Nikde vo svete by neexistoval taký asymetrický a nehospodárny spôsob financovania porovnateľnej športovej súťaže. A nielen to. Na takúto športovú súťaž by museli povinne prispievať obyvatelia celej krajiny, ktorá by bola zo všetkých iných krajín najviac poznačená centralistickým, neefektívnym a klientelistickým spôsobom hospodárenia.

Kto z tejto situácie profituje?

Tešia sa najmä produkčné mediálne kruhy, napojené na aktuálnu vládnu garnitúru. Prináša to totiž ľahký prístup k verejnej pokladničke. Najľahší spôsob, ako ju otvoriť, je zadať výrobu programov do externého prostredia a nadštandardne to zaplatiť. Deje sa to najmä prostredníctvom programov, ktorých sledovanosť a tým aj zdanie legitimacy má zaručiť prítomnosť tých istých celebrit, ako v komerčných televíziách. Bokom ide verejnoprávny rozmer vysielania, prínos pre spoločnosť, informačná či umelecká hodnota takýchto programov.

Všetci doterajší generálni riaditelia RTVS v prvom rade strážili, aby z hlavného mesta „uniklo“ čím menej zdrojov, určených na mediálnu službu vo verejnom záujme. Nuž a to treba zmeniť v prvom rade, aj keď to vôbec nebude jednoduché a potrvá to minimálne do konca funkčného obdobia nového generálneho riaditeľa RTVS. Na tento vážny krok je však nevyhnutné nájsť konsenzus na pôde NR SR a exaktne ho vyjadriť v novele Zákona o RTVS.

Zdroj: archív V. Seman

Mali ste nejakú osobnú skúsenosť s týmto „blavocentrizmom“ v RTVS?

V roku 2011 som kandidoval na riaditeľa STV s návrhom zákona o RTVS, ktorý by vychádzal z tzv. „českého modelu“. Jeho podstatou je rozdelenie: 80 % rozpočtu verejnoprávnych médií pre Prahu, 20 % rozpočtu pre regionálne štúdiá. Na podporu tejto myšlienky vznikla petícia, ktorú podpísalo vyše 2500 ľudí, vrátane popredných predstaviteľov kultúrneho, spoločenského, náboženského života, akademickej obce a tiež všetkých mestských a regionálnych poslancov z Košického kraja. Touto petíciou sa však v Bratislave nikto seriózne nezaoberal. Presnejšie, zaoberal, ale inak, ako očakávali jej signatári.

Moja konkurentka vo výberovom konaní a neskôr riaditeľka RTVS, pani Miloslava Zemková, mi po spomínanej petícii bez udania dôvodu zakázala spoluprácu s RTVS. Stalo sa to po vyše 20 rokoch mojej

práce v STV, po tom, čo som bol zhruba 10 rokov najviditeľnejším predstaviteľom STV z mimo bratislavského prostredia a za svoju prácu som dostal celý rad domácich i medzinárodných ocenení. Dnes už v RTVS nepracuje ani jeden zo signatárov petície.

Pred časom ste kandidovali do parlamentných volieb za stranu OĽaNO, podporila nejaká politická strana teraz Vašu kandidatúru na šéfa RTVS?

Moje osobné politické ambície v podstate nikdy neexistovali. Netúžil som po žiadnej funkcii, bol som spokojný so svojím životom, svojou prácou. Chcel som len prispieť k spoločenskej zmene, ktorú podporila väčšina voličov. Stále som presvedčený, že táto zmena je potrebná a že sa netreba dať odradiť tým, že to ide pomalšie, ako sme dúfali. Zdôrazňujem, že moju kandidatúru nepodporila žiadna politická strana. Nie som a ani som nikdy nebol člen Kresťanskej únie (OĽaNO) a nie som kandidát žiadnej politickej strany, ani hnutia. Som hrdý na to, že ma podporuje aj Slovenská katolícka charita. Podporuje ma však aj Slovenský syndikát novinárov a celoslovenský spolok lokálnych televízií LOTOS a tiež mnohé iné organizácie, pretože v elektronických médiách pôsobím už vyše 40 rokov.

Viac o práci Vladimíra Semana sa dočítate tu:

<http://christianitas.sk/clen-redakcie-christianitas-vlado-seman-vidim-nebezpecenstvo-v-novej-totalite-ktora-chce-vykorenit-uctu-ku-krestanskym-hodnotam/>

<http://christianitas.sk/ako-sme-prijali-rodinu-z-ukrajiny/>

<http://christianitas.sk/konzervativny-vyber-vladimira-semana-krestania-nezmizli/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/5-otazok-pre-nasho-kolegu-vlada-semana-preco-kandiduje-na-post-sefa-rtvs/>